

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved det fremsatte forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m. (ligningslovforslaget) er det bl. a. foreslået, at skattepligten i tilfælde, hvor en skatteyder forlader landet, skal ophøre med udgangen af det kvartal, hvori udrejsen sker, i stedet for — som efter de hidtil gældende regler — ved udgangen af det pågældende skatteår.

Da det må forekomme naturligt, at en tilsvarende regel gennemføres for kommuneskattens vedkommende, har man udarbejdet nærværende lovforslag, der i § 3 indeholder nærmere bestemmelser om det nævnte forhold.

Herudover har man ment at burde medtage en række bestemmelser, som var optaget i det den 16. november 1956 i folketinget forelagte forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen, og som dels er af redaktionel karakter, dels tilsigter en tilpasning af vedkommende lovbestemmelser såvel til lovgivningen iøvrigt som til den stedfundne udvikling.

Til § 2.

I den gældende kommuneskattelov har der ikke været optaget en til statsskattelovens § 3, nr. 2, svarende bestemmelse om skattefrihed for personer, der er ansat ved herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer, men de pågældende har i tilsvarende omfang som fastsat i statsskatteloven i praksis altid været fritaget for kommuneskat som en følge af folkeretlige regler. Under hensyn til, at de pågældende personers skattefritagelse ved § 2 i lov nr. 339 af 19. december 1956 er blevet begrænset til vederlaget for gesandtskabs- eller konsulatstjenesten, for så vidt det drejer sig om danske statsborgere eller om ikke-danske statsborgere, der ved deres ansættelse ved en herværende udenlandsk diplomatisk eller konsulær repræsentation var fuldt skattepligtige her i landet, foreslås det, at en tilsvarende begrænsning i skattefriheden skal gælde kommuneskatten. I forbindelse hermed har man fundet det naturligt tillige i loven at optage en udtrykkelig bestemmelse om de pågældendes skattefrihed svarende til bestemmelsen i statsskattelovens § 3, nr. 2.

Til § 3.

Lovens § 5, stk. 2, indeholder for kommuneskattens vedkommende — ligesom statsskattelovens

§ 36, stk. 3, for statsskattens vedkommende — den regel, at skattepligten for den skatteyder, der opgiver sin bopæl her i landet, vedvarer indtil udgangen af det skatteår, hvori afrejsen til udlandet har fundet sted. Ved den foreslåede nye formulering af bestemmelsen ændres denne regel således, at skattepligten til kommunen ved opgivelse af bopæl her i landet bortfalder ved det pågældende kvartals udgang. Forslaget om denne ændring står i forbindelse med den samtidig foreslåede ændring af reglen for statsskattens vedkommende, jfr. de indledende bemærkninger.

I forbindelse med den nævnte ændring foreslås det at ophæve bestemmelsen om, at den skat, som det påhviler en skatteyder at betale inden udrejsen af landet, i tilfælde af manglende betaling vil kunne afkræves med en forhøjelse af indtil 50 pct. Denne bestemmelse, der alene gælder for kommuneskattens vedkommende, er næppe anvendt i større omfang og vil i væsentlig grad miste sin motivering ved den foreslåede ændring af reglen om skattepligtens ophør ved bortrejse til udlandet.

Efter statsskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en skatteyder, der med bevarelse af bopæl her i landet, tager midlertidigt ophold i udlandet, vedblivende undergivet fuld skattepligt til staten. Den tilsvarende bestemmelse i kommuneskattelovens § 5, stk. 3, er udformet således, at skattepligten til kommunen bortfalder ved opgivelse af bopæl i *den kommune*, hvor skatteyderen ved udrejsen havde fast ophold. Heraf følger, at en skatteyder, der under et midlertidigt ophold i udlandet flytter sin bopæl fra en kommune til en anden, vil ophøre med at være kommuneskattepligtig, medens statskattepligten fortsat — så længe opholdet i udlandet må anses for midlertidigt — vil bestå. Da det bør tilstræbes, at pligten til at svare kommuneskat i størst muligt omfang falder sammen med pligten til at svare statskat, foreslår man bestemmelsen i lovens § 5, stk. 3, 1. pkt., affattet således, at pligten til at svare kommuneskat for den skatteyder, der midlertidigt opholder sig i udlandet, vedvarer, så længe bopæl her i landet bevares. Bestemmelsen vil efter sit indhold herved ganske komme til at svare til bestemmelsen i statsskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2. I stedet for den nuværende bestemmelse om, at skatten skal tilfalde den kommune, hvor skatteyderen ved udrejsen havde fast ophold, foreslås det samtidig fastsat, at skatteyderen under